

Winkler Ferenc

A zselickisfaludi pince részlete a Szabadtéri Néprajzi Gyűjteményben

Somogy népművészete című kiállítás Prága, 1982

Részlet a Dráva Múzeum állandó néprajzi kiállításából

Ebben az időszakban a megye néprajzát feldolgozó kiadványok sora is megszakadt. Más intézmények kiadványaiban jelentek meg a szakemberek írásai, vagy csak egy-egy tanulmány, cikk látott napvilágot a megyei múzeum 1973-ban megindult periodikájában, a Somogyi Múzeumok Közleményeiben. A gyűjteményfejlesztés területén is kimutatható a korábbi lendület megtorpanása, ami lemérhető a leltárkönyvi bejegyzésekből.

A tanító-népművelő végzettségű Kapitány Orsolyát (GYED-ről visszatérve) 1988-ban az intézményvezető a Néprajzi Osztályra helyezte és rábízta az adattár rendezését. A munka megkezdése előtt tanulmányozta a Néprajzi Múzeum Ethnológiai Adattárát, melynek rendszerét átvéve kezdte meg az anyag feldolgozását. Még ez év júliusában dr. Mészáros Balázs igazgató Winkler Ferenc osztályvezetői megbízását visszavonta és Kapitány Orsolyát bízta meg a feladattal. Rövid időn belül sikerült tisztázni az osztály személyügyi problémáit, aminek eredménye lett egy 8 órás gyűjteménykezelő, Simon Andrea felvétele is. Szapu Magda, Winkler Ferenc, Gáll Éva, Orsi Zoltán, illetve a Dráva Múzeumhoz került, aranymosás hagyományával foglalkozó N. László Endre folytatták megkezdett kutatásaikat, de nagyobb intenzitással, jobb munkaszervezéssel folyamatban volt az egyes gyűjteményrészek revíziója is, illetve a raktári rendjük kialakítása. E munka kiemelt része volt a batéi raktárba szállított textilgyűjtemény beszállítása, konzerválása – amit Marton Klára textilrestaurátor végzett – majd a kaposvári főépületben történő elhelyezésük.

Tudományos eredménye volt ennek az időszaknak, hogy 1989-ben Winkler Ferenc és Szapu Magda bölcsészdoktori címet szerzett. Winkler Ferenc a KLTE Néprajzi Tanszékén „Falusi építészeti emlékeink megmentésének elmélete és gyakorlata”, Szapu Magda az ELTE Néprajzi Tanszékén „Életmódvizsgálatok a Vág völgyében” című munkájával.

„Minden szépség egy tüvön van...”

1990. március 6-án tervtárgyalást hívott össze dr. Mészáros Balázs megyei múzeumigazgató a Néprajzi Osztály dolgozóinak. A megbeszélés emlékeztetője hat pontban rögzítette a fő feladatokat, de érintette a személyekkel kapcsolatos problémákat is. Kiemelt feladatként jelölte meg az igazgató az Együd hagyaték feldolgozását, amit dr. Szapu Magdára bízott. A szennai Szabadtéri Néprajzi Gyűjtemény továbbfejlesztését is szorgalmazta, a beépítetlen területre (az eredeti tervben II. ütemként szereplő terület) egy malom rekonstrukcióját képzelte el. Ezt, és a továbbfejlesztésre vonatkozó egyéb szakmai elképzelés kidolgozását dr. Winkler Ferencnek adta ki feladatul. A tárgyalás során a raktározás megoldását elsőszámú feladatként jelölte

JUBILEUMI KÖTET

meg, amit Kapitány Orsolyára bízott. A szakemberek súlyos gondként vetették fel a raktárhiányt, illetve a Baté II-ként számon tartott magtárepület alkalmatlanságát tárolásra. „Sajnos az osztály tudomásul kellett, hogy vegye, ... a gyűjteményi anyag elhelyezését illetően továbbra sincs végleges állásfoglalás az igazgató részéről.”

Kiállítás ügyében is döntött, „kötelezte az osztályt, hogy kétszobányi területen 15.000 Ft-ból időszaki néprajzi kiállítást rendezzen....Az osztály kevesellte a felkínált területet és a rendelkezésre bocsátott összeget, amely a kiállítás teljes költségvetése. Az igazgató az osztály kérésére ígéretet tett, hogy ötleteivel és személyes részvételével segíti a kiállítás létrejöttét.”

Bár a tervtárgyalást még dr. Mészáros Balázs vezette, de az 1990-es munkatervet már Horváth János művészettörténész, megbízott megyei múzeumigazgató írta alá, miután a Somogy Megyei Tanács dr. Mészáros Balázst felmentette munkaköréből.

Dr. Szapu Magda az 1990-es igazgatóváltást követően 2008-ban történt nyugdíjba vonulásáig igazgatóhelyettesi feladatokat látott el az 1992-ben kinevezett dr. Király István Szabolcs, majd 2002-től dr. Winkler Ferenc megyei múzeumigazgatók mellett. A Néprajzi Osztály munkájában nem vett részt.

Dr. Winkler Ferenc 1991-ben meg kellett hogy váljon az intézménytől, így az 1991–1994-es időszakra, az intézmény vezetése által összeállított középtávú terv csak Gáll Éva és Kapitány Orsolya szakmai munkájára épülhetett.

Az 1990-es beszámolóban olvashatjuk az intézményvezető tollából: „Felülvizsgáltuk a főépületben kialakult épülethasznosítási koncepciót. Irodáink rovására növeltük a raktározási és kiállítási tereinket. 1991-ben a szakmai osztályok megkezdik egy állandó kiállítás előkészületeit.”

Pásztorélet, pásztorművészet.
Részlet a Rippl-Rónai Múzeum
állandó néprajzi kiállításából

Fejezetek Somogy néprajzából.
A Rippl-Rónai Múzeum állandó néprajzi kiállításának részlete

Ennek eredményeként a szakmai osztályok közül elsőként, 1992-ben Gáll Éva-Kapitány Orsolya rendezésében elkészült a még napjainkban is látható (!) „Fejezetek Somogy néprajzából” című állandó néprajzi kiállítás. A 120 m²-es területen négy fejezetrész foglalja össze Somogy népi díszítőművészetét, középpontba állítva a ruhakészítő iparosok hagyatékát és a megye egyes kistájjain a II. világháborúig fennmaradt kenderfeldolgozás és vászonszövés hagyományait.

Az állandó kiállítást lezáró ötödik terem (cca: 30 m²) lehetőséget biztosított 2003-ig olyan időszaki kiállítások rendezésére, fogadására, melyek elsősorban a népi díszítőművészetet magas szinten továbbéltetők (népművészet mestere kiüntetéssel, népi iparművész címmel rendelkezők) bemutatására vállalkozott, illetve a saját és más közgyűjtemények néprajzi anyagának egy-egy részletét tárta a látogatók elé.

Fejezetek Somogy néprajzából című állandó
néprajzi kiállítást megnyitja dr. Knézy Judit,
1992

100 ÉVES A MÚZEUM

Bross, Varga László munkája

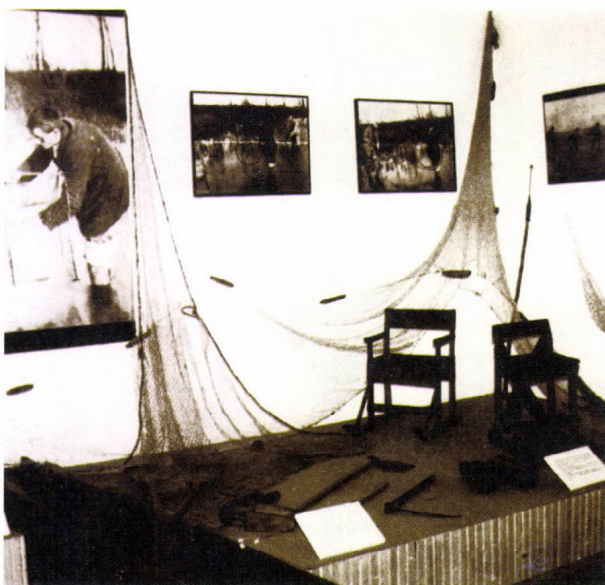

Cigarettakínáló, Jancsikity János munkája

Faragók című időszaki kiállítás megnyitóján:
Szőke István, Varga László, Fehér Lajos, Czinke Imre és Jancsikity János, 1996

A 90-es évek tudományos munkájára, gyűjteményfejlesztésére, gyűjteményrendezésére és a szaknyilvántartás munkálataira rányomta bélyegét a múzeumi hálózat leépítése, a megye néprajzos szakembereinek létszám csökkenése. 1992-ben Barcs, Marcali, Csurgó múzeumi gyűjteménye a helyi önkormányzatok fenntartásába került. Marcali és Csurgó esetében a helyben nyilvántartott néprajzi gyűjtemény a városok kezelésébe ment át. Barcon elkülönítésre került a megyei költségvetésből támogatott tárggyarapodás, ami továbbra is a megyei múzeum gondozásában maradt. 1992-ben Gáll Éva távozásával a Rippl-Rónai Múzeumban átmenetileg 1 fő néprajzos végzettségű szakember maradt, aki a megkezdett Együd hagyaték feldolgozása mellett másodvezetői feladatokat is ellátott. Kapitány Orsolya 1993-

Fejezetek Zamárdi népéletéből című állandó kiállítás, 1994

A katolikus hitélet tárgyai paraszti használatban
című időszaki kiállítás, 1994

ban fejezte be a KLTE Néprajzi Tanszékén tanulmányait, és még ez évben Imrő Judit is a múzeumhoz szerződött, aki az ugyancsak frissen szerzett néprajz szakos végzettség mellett magyar és népművelő képzéssel is rendelkezett.

Mindkettő nagy lendülettel fogtak hozzá a megoldásra váró szakmai feladatokhoz.

Közös munka volt az 1988-ban indított gyűjteményrevízió folytatása, illetve befejezése, amivel párhuzamosan folyt két textilraktár és egy átmeneti raktár kialakítása a múzeum főépületében.

Kapitány Orsolya kutatási témái között elsősorban társadalomnéprajzi, népi kismesterségekre, háziipari tevékenységekre vonatkozó adat- és tárggyűjtések szerepeltek. Imrő Judit előbb csak a megye néprajzi gyűjteményével ismerkedett, de az 1994. évi tervében már a kétfestőmesterség somogyi vonatkozásainak feltérképezése, illetve Somogyiszob folklór kutatásának megindítása szerepelt. Megyén kívüli kutatásainak eredményeként elkészült „Hanva község folklórja” (Szlovákia) című kézírata, de sajnos a KLTE Néprajzi Tanszékének gondozásában megjelentetése elmaradt.

A több mint két évtizedig húzódó „Piller féle ügy”, azaz a Zamárdiból múzeumba került honismereti gyűjtemény problémájának a megoldása is e két szakemberre hárult. A település önkormányzatának kezdeményezésére 1994-ben sikerült a gyűjtemény néprajzi vonatkozású anyagából „Fejezetek Zamárdi népéletéből” címmel állandó kiállítást rendezni az iskola által biztosított kiállító helyiségben. Azóta ez közvetlen módon hasznosul a kiállításban tartott órákkal az általános iskola tananyagában.

Szapu Magda

Cipésműhely a „Mesterek és műhelyek” című kiállításban

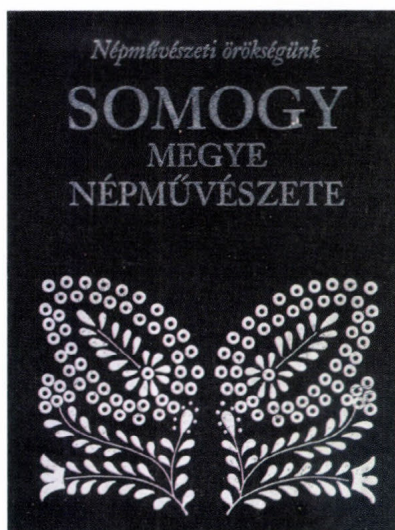
A 90-es években dr. Szapu Magda irányításával, két fő alkalmazásával (Lőczy Katalin szöveg lejegyző, Molnár Éva zenei lejegyző) folyt az Együd Árpád által gyűjtött folklóranyag feldolgozása, amit ő önálló kiadványokban 1994-től közzé is tett. Dr. Szapu Magda somogyi vonatkozású kutatómunkája a 90-es évek második felében az ifjúsági csoportkultúrák felé fordult, melyek feldolgozásával 2001-ben tudományos minősítést (PhD) szerzett. E témakutatásával csatlakozott a MADOK programhoz is, majd az ezredforduló utáni években, pályázaton nyert támogatással egy kisebb gyűjteményrészt hozott létre a különböző zenei irányzatokhoz tartozó fiatalok viseleti darabjaiból, szabadidős tevékenységük kellékeiből.

1995 elején újból változás állt be az intézmény néprajzos szakember ellátottságában. Imrő Judit GYED-ről való visszatérése után munkaidejének egy részében közművelődési feladatokat látott el, majd 1999-től főállású közművelődési referensnek nevezte ki az intézményvezető. E döntésével dr. Király István Szabolcs megyei múzeumigazgató az 1970-es évek közepének megfelelő szintre vetette vissza a szakágat szakember ellátottság tekintetében.

Mézeskalácsos és viaszöntő mester műhelye a „Mesterek és műhelyek” című kiállításban

100 ÉVES A MÚZEUM

Somogy megye népművészete című kötet borítója

Már ekkor folyamatban volt Kapitány Orsolya és Imrő Judit közös nagy munkája, mely a megyét a Népművészeti örökségünk című könyvsorozathoz csatlakoztatva, Somogy megye népművészete című kötet megjelenetését tűzte ki célul. E munkával párhuzamosan napirendre került a marcali Városi Múzeumban egy új állandó néprajzi kiállítás megrendezése is „Mesterek és műhelyek” címen, aminek a forgatókönyve már 1995-ben elkészült, de anyagi okok miatt a terv kivitelezésére csak 1998-ban kerülhetett sor.

Kiállítás rendezés és a Somogy megye népművészete című kötet munkálatai szerepeltek napirenden ez időben. 1997-ben megtörtént a kötet tervezetének összeállítása, a megyében korábban kutatómunkát végzett szakemberek felkérése, majd az egyes fejezetrészekhez az anyagválogatás, fotózás és a tanulmányok megírása. Szinte zökkenőmentesen ment minden. Dr. Knézy Judit a múzeum egykori néprajzkutatója, a Mezőgazdasági Múzeum osztályvezetője, nemcsak szerzőként, hanem védnökként is felkarolta a tervet, számos kérdésben, problémában segítségére volt a kötet menedzselőinek, szerkesztőinek. Emellett K. Csilléry Klára lektori munkája is biztosítékul szolgált a munkában résztvevőknek. A megjelenítéshez szükséges pénzt is a kötet szerkesztői, a Somogy Megyei Önkormányzat elnökeinek (dr. Kolber István) 7 Millió forintos ígervényével, pályázatok útján szerezték meg. A kötet munkálataiban kiemelt feladata volt a múzeum fotósának Gözsy Gábornénak, hiszen az összes tárgyfotót ő készítette Simon Andrea gyűjteménykezelő igen hathatós és szakszerű közreműködésével. Fotótechnikai szempontból is emlékeztető ez az időszak, mert ekkor kezdődött el a múzeumban a digitális fotózás, amit a kiadvány első fotója a „Zselici táj” című bizonyít.

Részletek a Somogy megye népművészete című kiállításból, 2001

A négy évig tartó munka eredményeként 2001-ben jelent meg a Somogy megye népművészete című tanulmánykötet. A tizenhét fejezetre tagolt kiadvány az ezredfordulón összegezte mindazt a tudást, amit a 20. században közgyűjteményekbe mentett tárgyi világ a törököt túlélő somogyi, vagy az utána megtelepült és somogyivá vált emberek életmódjáról elárult, és amit szokáscselekményeikben, tánc kultúrájukban megőrizve nemzedékről-nemzedékre átörökítettek.

E kiemelt feladat megvalósításával párhuzamosan tovább folyt az időszaki kiállítások rendezése a múzeum néprajzi kamaratermében és mindaz a muzeológiai munka (gyűjteményfejlesztés, nyilvántartás, állományvédelem stb.), melyet az akkori 14.409 db tárgyból, 34.704 db fotóból, 2244 tételből álló adattári gyűjtemény folyamatosan megkívánt.

Mivel 1995-ben raktárrendezéssel egybekötött teljes körű revíziót zárt le a szakterület, ezért joggal gondolhatták a szakemberek, hogy a gyűjtemény sok évtizedes hercehurca után végre helyre került. Ehelyett 1997-ben a főépületben elhelyezett textil- és pásztorgyűjtemény tárgyait össze kellett csomagolni, hogy az épület felújítása megkezdődhessen.

Somogy megye népművészete című kötet bemutatóján: Knézy Judit, K. Csilléri Klára, S. Kovács Ilona, Forrai Ibolya, Balázs György és Kapitány Orsolya, 2001

Imrő Judit

E munkák során két költözés viharát átvészelt textilgyűjtemény 17 ládába csomagolva, a pásztorfaragás tárgyai részben dobozolva, részben Salgó-palcokra rendezve várták a felújítás befejezését. Az épület felújítása azonban (feltehetően hibás döntések következtében) abbamaradt, csupán a tetőfelújítás és a Ny-i front készült el. A K-i épületrészben megkezdett felújítások voltak az első emeleten, a földszinten és a második emeleten elvégezték az utcafronti ablakok cseréjét, míg az É-i front szinte érintetlen maradt.

A ténylegesen csak egyharmad részben felújított épületre szakmai, különösen állományvédelmi szempontokat figyelembe vevő hasznosítási terv nem készült. Ennek a következménye volt, hogy igazgatói utasításra a néprajzi textil- és pásztorgyűjtemény tárgyai még 2002-ben is a K-i épületszárny felújítatlan részében (előtte a Somogy Megyei Levéltár raktárhelyiségei voltak) ládázott állapotban várták a végleges elhelyezést. Az állományvédelmi követelmények figyelmen kívül hagyása (pl. fertőtlenített helyiség) 2002-ben gombafertőzéshez vezetett. A gyűjteményi állományt fertőtleníteni (Szacsuvay Éva szakfelügyelő hathatós segítségével) a Nemzeti Kulturális Alap Múzeumi Szakmai Kollégiumánál elnyert pályázati támogatással sikerült, majd tisztításukat a múzeum restaurátor szakemberei végezték el. A 2002-ben kinevezett új megyei múzeumigazgató, dr. Winkler Ferenc a tisztított gyűjteményi állománynak két felújított helyiséget biztosított, melyek berendezését (tárolók, páraelszívók, korszerű csomagoló anyagok stb.) az osztálynak pályázati támogatásból sikerült beszerezni.

Mivel Szennában a Szabadtéri Néprajzi Gyűjtemény továbbfejlesztése dr. Winkler Ferenc elképzelése szerint nem valósult meg, másik pedig nem készült, így a 90-es évektől a kiállítóhely működtetése, (az épületek karbantartása, a kiállított tárgyak állagvédelme, közművelődési programok szervezése) hárult a gyűjtemény mindenkori vezetőjére. Bár a szennai elképzelések egyikében sem szerepelt, de a Millennium évében, a Széchenyi Terv támogatásával a gyűjtemény területén felépült egy gépszín, ahol dr. Király István Szabolcs által gyűjtött mezőgazdasági gépek kerültek elhelyezésre. A gyűjtő, a megyei múzeum 1997–2000 közötti időszakára megfogalmazott tervben még Szántódpusztát jelölte meg e gyűjtemény befogadó és kiállítóhelyeként.

A Dél-Dunántúlon csak Somogy megye büszkélkedhet szabadtéri múzeummal. Megnyitásának 30. évfordulóját országos konferenciával (Magyarországi Tájházak Szövetsége VI. Országos Találkozója) ünnepeltük meg. Az évfordulóhoz kapcsolódott Imrő Judit gyűjteményvezető és Lőrinczné Balogh Krisztina építész pályázata (Oktatási és Kulturális Minisztérium), melynek eredményeként elkészült az eredeti tervben is szereplő temetőrész, a fogadóépületben egy foglalkoztató szoba kialakítása, megújultak a vizesblokkok és elkészültek a gyűjtemény épületein és tárgyain a sürgős, halaszthatatlan felújítási és állagvédelmi munkák is.

Knézy Judit és Kapitány Orsolya 2008-ban a Szabadtéri Néprajzi Gyűjtemény 30 éves évfordulóján

A néprajzi raktár részlete, 2008

A textilraktár részlete, 2008

Pásztorbotok tárolása a néprajzi raktárban, 2008

A megyei múzeum néprajzi tárgy-, fotó-, adattári gyűjteményeinek fejlesztését, gondozását a 90-es évek közepétől Kapitány Orsolya Simon Andrea gyűjteménykezelő segítségével végezte. Kapitány Orsolya témakutatásai között a népművészeti tevékenységet továbbbővítő kiállítás keretében történő bemutatása kiemelten szerepelt. 1996-ban a megye minősített faragóinak a munkáiból, 1998-ban Tamás László fazekas, Népművészet Mestere anyagából rendezett kiállítást. A Kaposvári Fazekas Házipari Szövetkezet 50 éves jubileumi kiállítására 2002-ben került sor. A munkát levéltári források feltárása és helyszíni gyűjtések előzték meg. A kiállítást követően 161 db zsúrizett termék, 1200 db fotófelvétel (zsúrifotó, munkafotók, szövetkezet történetére vonatkozó felvételek stb.) került a néprajzi gyűjteménybe a szövetkezet ajándékaiként. Mivel a szocialista mintára szervezett szövetkezet az ezredfordulóra bekövetkezett gyors gazdasági változásokat már nem tudta követni, a piac beszűkültek, ezért 2005-ben felszámolták. Ekkor sikerült múzeumba menteni a poszthabán kerámiaüzem félévszázados történetét reprezentáló mintaraktár teljes kollekcióját, és az utolsó időszak gyártási folyamatainak reprezentáns darabjait (578 db).

A NKA Múzeumi Szakmai Kollégium anyagi támogatásával 2003–2005 között tervszerű gyűjteménygyarapítás folyt, melynek célja a megyében élő népi iparművész címet és népművészet mestere kitüntetést elnyert alkotóktól történő vásárlás volt. E folyamatot zárta a 2006-ban megrendezett „A szépség kertjében...” Népművészet Mesterei a Dél-Dunántúlról című kiállítás, mely befejező állomása lett annak a kiállítási programnak, ami 1992-ben az időszakos tárlatoknak helyet adó néprajzi kamaraterem kialakításával kezdődött.

Simon Andrea

A Horvát Nemzetiségi Tájház felújított kiállításának részletei

JUBILEUMI KÖTET

„A szépség kertjében”... Népművészet Mesterei a Dél-Dunántúlról című kiállítás részletei, 2006

2008–2009-ben az Oktatási és Kulturális Minisztérium, illetve a Somogy megyei Területi Horvát Kisebbségi Önkormányzat anyagi támogatásával megújult a lakócsai Horvát Nemzetiségi Tájház épülete és kiállítása.

Az épület felújítási munkálataiból külső szakembereken túl a Szabadtéri Néprajzi Gyűjtemény karbantartói, Magyaros József, Ádi Zoltán is kivették a részüket. A kiállítást új koncepció alapján „Élet a Dráva menti horvát falvakban a két világháború közötti időszakban” címen Kapitány Orsolya újjá rendezte Simon Andrea gyűjteménykezelő, a restaurátor kollégák (Horváth Péter, Marton Klára, Nagy Ágnes), és a technikai munkatársak (Matuczka Ferenc, Horváth Péter, Szíva László) segítségével.

Napjainkban is folytatódik az egyes gyűjteményrészek kiegészítése, de vele párhuzamosan nagy hangsúlyt kap a hagyományos nyilvántartásról a digitálisra való áttérés.

Ennek egyik részeredménye, hogy Kapitány Orsolya és Simon Andrea feldolgozó munkájának köszönhetően 2001 óta a Néprajzi Adattár nemcsak hagyományos, hanem számítógépes nyilvántartással is rendelkezik. Az adatbázisban történő keresés (tematikus és földrajzi mutató szerinti) minimális időre csökkenti a kutatók felvilágosítását, kiszolgálását.

Az Együd hagyaték hangzóanyagának digitalizálása a NKA Múzeumi Szakmai Kollégiumának támogatásával, Molnár Éva zenei lejegyző másfél évi munkájának eredményeként 2008-ban elkészült. A múzeum honlapján keresztül (www.smmi.hu) bárki számára elérhető az adatbázis. Napjainkban a 66.621 db-ot számláló fotótár digitalizálása folyik, két részmunkaidős személy bevonásával.

Állományvédelmi szempontból törekedni kell a közgyűjtemény tárolási feltételeinek az egyre magasabb szintű megteremtésére is. A Batéban tárolt gyűjteményi állomány korszerű körülmények közé helyezése régóta húzódó probléma, melynek megoldása csak a komplex tárolási feltételek megteremtésétől, azaz egy újonnan épített, minden szakmai igényt kielégítő 21. századi raktárbázistól várható.

A tudományos feldolgozó munkában elsőbbséget kell hogy élvezzen, a közgyűjteményekben őrzött somogyi vonatkozású tárgyi kultúra katalógusszerű feldolgozása.

Időszerű, és már folyamatban van, a többi szakmai osztállyal közösen egy új állandó kiállítás forgatókönyvének az elkészítése. Ennek kivitelezése feltételezi az épület rekonstrukciójának a befejezését.

A 2009. januári nyilvántartás szerint a 100 éves múzeum néprajzi gyűjteményében

15.847 db tárgy,

66.621 db fotónegatív, dia- és digitális felvétel,

2689 tétel adattári anyag

280 tétel rajztári anyag (pausz rajzok) nyilvántartása szerepel.

Együd hagyaték néven: 190 db hangszalagot, 36 db magnókazettát, 154 db archív (Normál és Super 8-as) filmfelvételt, 4 db video kazettát őriz a múzeum.

Habán díszítésű falitál. Falusi Béla fazekas, Népművészet Mestere munkája, 2006

„A szépség kertjében” című kiállítás plakátja

100 ÉVES A MÚZEUM

Szoknya Csikmadarasról
(Csíki Székely Múzeum, 432)
(inspirációs tárgy)

Új termék az inspirációs tárgy alapján.
Lancsár Etelka kaposzderahelyi alkotó
munkája, 2009

A Kortárs jelenségek gyűjteményének összetétele: 274 db tárgy, 379 tétel dokumentum, 370 tétel tanulmány és egyéb kiadvány.

Hogy milyen úton, módon válhat a jövőben még ismertebb Somogy megye első számú közgyűjteményében, a Rippl-Rónai Múzeumban őrzött néprajzi gyűjtemény?

Ennek egyik példája a svéd testvérmegye (Västernorrland) által útjára indított INEXTEX (Textilörökségen alapuló tudás, tapasztalatok innovatív cseréje) program volt 2007–2009 között, melynek új tanulási módszerek kidolgozása, új termékek létrehozása és azok piacra segítése volt a célja, a saját és más népek textilhagyományaira alapozva. A közel két évig tartó, négy ország részvételével, EU támogatással megvalósított program záró konferenciája és kiállítása 2009. október 2-án Kaposváron a Megyeházán és a Rippl-Rónai Múzeumban került megrendezésre. Bár a program új keletű volt, nemzetközi szintre emelte a nemzeti kultúra textilörökségének egy szeletét, ugyanakkor olyan ismerős elemeket is tartalmazott, mely a jelenkor textilkultúráját az elődök hagyatékából inspirálódva újítaná meg.

Hasonló elképzelések több-kevesebb sikerrel szinte az egész 20. századot végigkísérték.

A múzeum néprajzi gyűjteményének teljes nyilvánosságra hozása, az anyag adatbázisba történő beépítésétől és annak a világhálón történő hozzáférésétől várható. Ez a 21. század néprajzi muzeológiájának egyik sarkalatos, megoldásra váró feladata.

Kapitány Orsolya

A INEXTEX kiállítás plakátja, 2009

Részletek az INEXTEX kiállításból, 2009

JUBILEUMI KÖTET

INTEX

100 ÉVES A MÚZEUM

Tányér. Tamás László fazekas,
Népművészet Mestere munkája

Borotvatartó. Fehér Lajos faragó,
Népművészet Mestere munkája, 1974

Fűszertartó. Gosztonyi Zoltán faragó,
Népművészet Mestere munkája

Részletek a Somogyország Öröksége – 100 éves a múzeum – című kiállítás néprajzi fejezetéből,
2009